EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 21.5.2024
COM(2024) 209 final

2024/0114 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne til den afgørelse, der skal træffes af deltagerne i arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter vedrørende ajourføring af visse udløbsklausuler i sektoraftalen om eksportkreditter til klimaændringer

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører en afgørelse om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne med henblik på at ændre datoen for to udløbsklausuler vedrørende henholdsvis projektklasse G og I i sektoraftalen om eksportkreditter til klimaændringer ("sektoraftalen") i arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter ("arrangementet").

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Arrangementet

Arrangementet er en "gentlemanaftale" mellem Unionen, USA, Canada, Japan, Korea, Norge, Schweiz, Australien, New Zealand, Tyrkiet og Det Forenede Kongerige, som har til formål at fastlægge en ramme for en ordnet anvendelse af offentligt støttede eksportkreditter. I praksis betyder det, at der fastsættes regler med det formål at fjerne subsidier og handelsfordrejninger i forbindelse med offentligt støttede eksportkreditter. Arrangementet, der trådte i kraft i april 1978, er af ubegrænset varighed, og er, selv om OECD's sekretariat yder administrativ bistand hertil, ikke et OECD-dokument[1].

Arrangementet ajourføres regelmæssigt for at tage hensyn til udviklinger på markedet og inden for politikområder, der berører ydelsen af offentligt støttede eksportkreditter. Arrangementet er blevet gennemført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011[2] og er dermed gjort juridisk bindende i Unionen. Revisioner af vilkår og betingelser i arrangementet indarbejdes i EU-retten ved delegerede retsakter i henhold til artikel 2 i forordning (EU) nr. 1233/2011.

Sektoraftalen er et bilag til arrangementet, som fastsætter mere fleksible maksimale løbetider for klimavenlige projekter med henblik på at tilskynde til finansiering heraf, og formålet er at tilvejebringe passende finansielle vilkår og betingelser for projekter i udvalgte sektorer, der er udpeget som projekter, der i væsentlig grad bidrager til modvirkning af klimaændringer, herunder vedvarende energi, reduktion af drivhusgasemissioner og projekter med høj energieffektivitet, tilpasning til klimaændringer samt vandprojekter.

2.2. Deltagere i arrangementet

Europa-Kommissionen repræsenterer Unionen på møderne med arrangementets deltagere ("deltagerne") samt i deltagernes skriftlige beslutningsprocedurer. Beslutninger om alle ændringer af arrangementet træffes ved konsensus.

2.3. Den retsakt, der skal vedtages af deltagerne

I 2023 tilføjede deltagerne en række nye projektklasser til sektoraftalen, der kunne støttes i henhold til aftalens bestemmelser. For to af disse projektklasser, nemlig projektklasse G (fremstilling med lave emissioner) og projektklasse I (mineraler og malme til ren energi), blev det aftalt, at evnen til at støtte transaktioner i disse klasser gennem reglerne om fleksibilitet i sektoraftalen vil blive vurderet individuelt, fordi det ikke var muligt at nå til enighed om kriterier for at definere disse projektklasser, navnlig fordi der ikke findes eksisterende internationalt aftalte kriterier. Med henblik på at tilskynde deltagerne til at nå til enighed om

---

[1] Som defineret i OECD-overenskomstens artikel 5.

[2] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011 om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter og om ophævelse af Rådets afgørelse 2001/76/EF og 2001/77/EF (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 45).

kriterier blev der desuden medtaget følgende udløbsklausuler for begge projektklasser: "Efter den 30. juni 2024 ophører denne projektklasse, medmindre deltagerne aftaler andet. Samtidig vil deltagerne gennemgå de internationale standarder, der er udarbejdet på det tidspunkt, og beslutte, om de vil indarbejde dem i dette punkt."

Selv om der ikke er vedtaget nogen kriterier, og ingen projekter er blevet støttet under de to projektklasser, er det i Unionens interesse at bevare muligheden for om nødvendigt at godkende individuelle projekter under disse projektklasser og afsætte yderligere tid til, at der kan udvikles relevante kriterier i andre internationale fora. Alle andre deltagere har udtrykt interesse for at fortsætte begge klasser, enten som en ny udløbsklausul eller en revisionsklausul.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

Den Europæiske Union bør støtte en ændring af arrangementet, så det omfatter en ny udløbsklausul som minimum indtil den 30. juni 2026. Andre deltagere vil eventuelt foreslå at gå over til en revisionsklausul eller at have en længere frist, hvilket også kan accepteres.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen".

Begrebet "retsakter, der har retsvirkninger" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"[3].

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Den påtænkte retsakt vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-lovgivningen, nærmere bestemt Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011 om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter og om ophævelse af Rådets afgørelse 2001/76/EF og 2001/77/EF. Det skyldes, at det i artikel 2 i denne forordning hedder, at: "[K]ommissionen vedtager delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 3 vedrørende ændring af bilag II som følge af ændringer af retningslinjerne, hvorom deltagerne i arrangementet er nået til enighed". Dette omfatter ændringer af bilagene til arrangementet.

Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

[3] Domstolens dom af 7. oktober 2014, Tyskland mod Rådet, sag C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages en holdning på Unionens vegne.

4.2.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Den påtænkte retsakts primære formål og indhold vedrører eksportkreditter, som hører under den fælles handelspolitik. Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 207 i TEUF.

4.3. Konklusion

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 207, stk. 4, første afsnit, i TEUF sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

5. OFFENTLIGGØRELSE AF DEN PÅTÆNKTE RETSAKT

Da den retsakt, der skal vedtages af deltagerne, vil ændre sektoraftalen, bør den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* efter vedtagelsen.

6.

2024/0114 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne til den afgørelse, der skal træffes af deltagerne i arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter vedrørende ajourføring af visse udløbsklausuler i sektoraftalen om eksportkreditter til klimaændringer

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 207, stk. 4, første afsnit, sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Retningslinjerne i arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter ("arrangementet") er blevet gennemført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011[4] og dermed gjort juridisk bindende i Unionen.

(2) Udløbsklausulerne for projektklasse G og I i arrangementets sektoraftale om eksportkreditter til klimaændringer ("sektoraftalen om klimaændringer") udløber den 30. juni 2024.

(3) Det er i Unionens interesse, at sådanne projekter fortsat kan drage fordel af de gunstige vilkår i sektoraftalen om klimaændringer, og at der fortsat er mulighed for at nå til enighed om kriterier for disse projektklasser. Med henblik herpå bør Unionen støtte en forlængelse af udløbsklausulen eller erstatte den med en revisionsklausul som minimum indtil den 30. juni 2026.

(4) Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne, bør fastlægges, da den påtænkte afgørelse truffet af deltagerne i arrangementet ("deltagerne") vil være bindende for Unionen i medfør af artikel 2 i forordning (EU) nr. 1233/2011 og vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af EU-retten —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne af deltagerne i arrangementet vedrørende offentligt støttede eksportkreditter, er fastlagt i bilaget.

[4] Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1233/2011 af 16. november 2011 om anvendelse af visse retningslinjer for offentligt støttede eksportkreditter og om ophævelse af Rådets afgørelse 2001/76/EF og 2001/77/EF (EUT L 326 af 8.12.2011, s. 45) ("forordning (EU) nr. 1233/2011").

Artikel 2

Denne afgørelse er rettet til Kommissionen.

Udfærdiget i Bruxelles, den […].

På Rådets vegne
Formand